

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1670/2021
15.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ивана Чобанов Јањош, адвокат у ..., против тужене Републике Србије, Министарства рада, запошљавања и социјалне политике, коју заступа Државно правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3743/11 од 30.05.2012. године, у седници већа одржаној дана 15.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог Апелационог суда у Београду РЗ 1/21 од 03.02.2021. године за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3743/11 од 30.05.2012. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 89886/10 од 21.02.2011. године, ставовима првим и другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на појединачне износе допунске инвалиднине и накнаде за незапосленост за период од фебруара 2005. године до 31.03.2006. године исплати законску затезну камату од 1. у месецу за претходни месец до 11.02.2008. године; ставовима трећим и четвртим изреке обавезана је тужена да тужиоцу исплати на име допунске инвалиднине и накнаде за незапосленост за период од 14.02.2003. године до 01.02.2005. године појединачне месечне износе са законском затезном каматом како је наведено у изреци; ставом петим изреке одбијен је део тужбеног захтева на име инвалиднине и накнаде за незапосленост за период од априла 2001. године до 14.02.2003. године; ставом шестим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 70.860,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3743/11 од 30.05.2012. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у првом и другом ставу изреке за исплату законске затезне камате почев од 15. у месецу за претходни месец до 11.02.2008. године и у трећем и четвртном ставу изреке за исплату инвалиднине и накнаде за незапосленост за јануар 2005. године са законском

затезном каматом од 15.02.2005. године до исплате; ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу првог и другог става изреке тако што је одбијен тужбени захтев за исплату законске затезне камате од 1. до 15. у месецу за претходни месец и у преосталом делу трећег и четвртог става изреке тако што је одбијен тужбени захтев на име инвалиднине и накнаде за незапосленост за период од 14.02.2003. године до 01.01.2005. године и законска затезна камата на досуђене износе за јануар 2005. године од 1. до 15.02.2005. године; ставом трећим изреке преиначен је шести став изреке првостепене пресуде тако што је одређено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права побијајући је у потврђујућем делу и у делу о трошковима поступка, с позивом на одредбе члана 395. ЗПП.

Према члану 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04...53/13), који се примењује на основу члана 506. става 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), ревизија је изузетно дозвољена и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом по члану 394. овог закона, кад је по оцени Апелационог суда о допуштености ове ревизије потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или кад је потребно ново тумачење права.

Решењем Апелационог суда у Београду РЗ 1/21 од 03.02.2021. године предложено је Врховном касационом суду одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3743/11 од 30.05.2012. године.

У конкретном случају, нема потребе за уједначавањем судске праксе јер се Врховни касациони суд о предметном правном питању изјашњавао у својим одлукама са сличним чињеничним и правним основом као у овој парници. Истовремено нема потребе за разматрањем правних питања од општег интереса, ни за новим тумачењем права.

Сходно наведеном, Врховни касациони суд је на основу чланова 395. и 396. ЗПП одлучио као у првом ставу изреке.

Одредбом члана 394. става 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04), који се у овој парници примењује на основу члана 55. става 2. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 111/09, 55/13), ревизија није дозвољена о имовинскоправним споровима кад се тужбени захтев односи на потраживање у новцу ако вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде не прелази 500.000 динара.

Тужба у овој парници поднета је 13.02.2008. године. Побијана другостепена пресуда донета је 30.05.2012. године. Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази 500.000,00 динара, Врховни касациони суд је установио да је ревизија недозвољена.

На основу члана 404. ЗПП, Враховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић